QURAN (BOSNIAN)

28 - Al-Qasas

1. Ta-sin-mim.

2. Ovo su ajeti Knjige jasne!

3. Mi }emo ti kazati neke vijesti o Musau i faraonu, onako kako je bilo, a to za one ljude koji vjeruju.

4. Faraon se u zemlji bio ponio i stanovnike njezine na stranke bio izdjelio; jedne je tla~io, mu{ku im djecu klao, a `ensku u `ivotu ostavljao, doista, je smutljivac bio.

5. A Mi smo htjeli da one koji su na Zemlji tla~eni, milo{}u obaspemo i da ih vo|ama i nasljednicima u~inimo,

6. i da im na Zemlji vlast darujemo, a da faraonu i Hamanu i vojskama njihovim damo da do`ive ba{ ono zbog ~ega su od njih strahovali.

7. I Mi nadahnusmo Musaovu majku: "Doji ga, a kad se upla{i{ za njegov `ivot, baci ga u rijeku, i ne strahuj i ne tuguj, Mi }emo ti ga, doista, vratiti i poslanikom ga u~initi."

8. I na|o{e ga faraonovi ljudi, da im postane du{manin i jad; - zaista su faraon i Haman i vojske njihove uvijek grije{ili.

9. I `ena faraonova re~e: "On }e biti radost i meni i tebi! Ne ubijte ga, mo`da }e nam od koristi biti, a mo`emo ga i posiniti." A oni ni{ta ne predosjeti{e.

10. I srce Musaove majke ostade prazno, umalo ga ne prokaza, da Mi srce njeno nismo u~vrstili i vjernicom je u~inili.

11. I ona re~e sestri njegovoj: "Idi za njim!" I ona ga ugleda izdaleka, a oni nisu bili ni{ta primjetili.

12. A Mi smo mu ve} bili zabranili dojilje, pa ona re~e: "Ho}ete li da vam je poka`em porodicu koja }e vam se o njemu brinuti i koja }e mu dobro `eljeti?"

13. I vratismo ga majci njegovoj da se raduje i da ne tuguje, i da se uvjeri da je Allahovo obe}anje istinito; ali ve}ina njih ne zna.

14. I kad se on spasa snagom i stasa, dadosmo mu mudrost i znanje; tako Mi nagra|ujemo one koji dobra djela ~ine.

15. I on u|e u grad neopa`en od stanovnika njegovih i u njemu zate~e dvojicu ljudi kako se tuku, jedan je pripadao njegovu, a drugi neprijateljskom narodu, pa ga zovnu u pomo} onaj iz njegova naroda protiv onog iz neprijateljskog naroda, i Musa ga udari {akom i Â– usmrti. "Ovo je {ejtanov posao!" Â– uzviknu -, "on je, zaista, otvoreni neprijatelj koji u zabludu dovodi!

16. Gospodaru moj," Â– re~e onda Â– "ja sam sam sebi zlo nanio, oprosti mi!" I On mu oprosti, On, uistinu, pra{ta i On je milostiv.

17. "Gospodaru moj," Â– re~e -, "tako mi blagodati koju si mi ukazao, vi{e nikada nevjernicima ne}u biti od pomo}i!"

18. I Musa u gradu osvanu prestra{en, o~ekuju}i {ta }e biti, kad ga onaj isti od ju~e pozva ponovo u pomo}. "Ti si, zbilja, u pravoj zabludi!Â' Â– re~e mu Musa,

19. i kad htjede da {~epa zajedni~kog im neprijatelja, re~e mu onaj: "O Musa, zar }e{ da ubije{ i mene kao {to si ju~e ubio ~ovjeka? To ho}e{ da na zemlji silu provodi{, a ne `eli{ da miri{."

20. I jedan ~ovjek s kraja grada dotr~a: "O Musa," Â– re~e Â– "glave{ine se dogovaraju da te ubiju; zato bje`i, ja sam ti zbilja iskren savjetnik."

21. I Musa izi|e iz grada, ustra{en, i{~ekuju}i {ta }e se desiti. "Gospodaru moj," Â– re~e Â– "spasi me naroda koji ne vjeruje!Â'

22. I kad se uputi prema Medjenu, on re~e: "Gospodar moj }e mi pokazati pravi put!"

23. A kad sti`e do vode medjenske, zate~e oko nje mnoge ljude kako napajaju stoku, a malo podalje od njih ugleda dvije `enske koje su je od vode odbijale. "[ta vi radite?" Â– upita on. "Mi ne napajamo dok ~obani ne odu" Â– odgovori{e one Â– "a otac nam je veoma star."

24. I on im je napoji, a onda ode u hladovinu i re~e: "Gospodaru moj, ma kakvu mi hranu dao, zaista mi je potrebna!"

25. I jedna od njih dvije do|e mu, poslije, idu}i stidljivo i re~e: "Otac moj te zove da te nagradi zato {to si nam je napojio!" I kad mu on do|e i kaza mu {ta je do`ivio, on re~e: "Ne strahuj, spasio si se naroda koji ne vjeruje!Â'

26. "O o~e moj," Â– re~e jedna od njih Â– "uzmi ga u najam, najbolje da unajmi{ sna`na i pouzdana."

27. "Ja `elim da te o`enim jednom od ove dvije k}eri moje" Â– re~e on Â– "ali treba da me osam godina slu`i{; a ako deset napuni{, bi}e dobra volja tvoja, a ja ne `elim da te na to silim; ti }e{ vidjeti, ako Bog da, da sam dobar."

28. "Neka bude tako izme|u mene i tebe!Â' Â– re~e Musa -, "koji god od ta dva roka ispunim, nema mi se {ta prigovoriti, a Allah je jamac za ono {to smo utana~ili."

29. I kad Musa ispuni ugovoreni rok i krenu sa ~eljadi svojom, on ugleda vatru na jednoj strani brda. "Pri~ekajte!" Â– re~e ~eljadi svojoj -, " vidio sam vatru, mo`da }u vam od nje kakvu vijest donijeti, ili zapaljenu glavnju, da se ogrijete."

30. A kad do|e do vatre, neko ga zovnu s desne strane doline, iz stabla, u blagoslovljenom kraju: "O Musa, Ja sam Â– Allah, Gospodar svjetova!

31. Baci {tap svoj!Â' I kad vidje da se poput hitre zmije kre}e, on uzma~e i ne vrati se. "O Musa, pri|i ne boj se, sigurno ti se nikakvo zlo dogoditi ne}e!

32. Uvuci svoju ruku u njedra svoja, pojavi}e se bijela, a bez mane, i priberi se tako od straha! To su dva dokaza od Gospodara tvoga faraonu i glave{inama njegovim; oni su, zaista, narod raskala{eni".

33. "Gospodaru moj", - re~e Â– "ja sam ubio jednog njihovog ~ovjeka, pa se bojim da i oni mene ne ubiju...

34. A moj brat Harun je rje~itiji od mene, pa po{alji sa mnom i njega kao pomo}nika da potvr|uje rije~i moje, jer se bojim da me ne nazovu la{cem.

35. "Pomo}i }emo te bratom tvojim" Â– re~e On Â– "i obojici }emo vlast dati, pa vam se oni ne}e usuditi pri}i; s Na{im znamenjima vas dvojica i oni koji vas budu slijedili posta}e pobjednici."

36. I kada im Musa donese Na{e jasne dokaze, oni povika{e: "Ovo je samo smi{ljena ~arolija; nismo ~uli da se ovako ne{to de{avalo u doba predaka na{ih!Â'

37. "Gospodar moj dobro zna onoga koji donosi uputstvo od njega: - re~e Musa -, "onoga koji }e na kraju pobijediti, a nevjernici, doista ne}e uspjeti!Â'

38. "O velika{i", - re~e faraon Â– "ja ne znam da vi imate drugog boga osim mene, a ti, o Hamane, peci mi opeke i sagradi mi toranj da se popnem k Musaovu Bogu, jar ja mislim da je on, zaista, la`ac!Â'

39. A on i vojske njegove bijahu se bez ikakva osnova ponijeli na Zemlji i mislili su da Nam ne}e biti vra}eni,

40. pa Mi dohvatismo i njega i vojske njegove i u more ih bacismo; pogledaj kako su skon~ali nevjernic!

41. A bili smo ih u~inili vo|ama koji su pozivali u ono zbog ~ega se ide u vatru Â– a na Sudnjem danu niko im ne}e pomo}i Â–

42. i popratismo ih prokletstvom na ovom svijetu, a na onom svijetu bi}e od svakog dobra udaljeni:

43. I Mi smo Musau Knjigu dali, nakon {to smo drevne narode uni{tili, da bude svjetlo ljudima i uputstvo i milost Â– da bi sebi do{li.

44. Ti nisi bio na zapadnoj strani kada smo Musau poslanstvo povjerili, a nisi bio ni njegov savremenik.

45. Mi smo mnoge narode podigli i oni su dugo `ivjeli; i ti nisi boravio me|u stanovnicima Medjena da im kazuje{ rije~i Na{e, nego

ti Mi o njima kazujemo vijesti.

46. Ti nisi bio pored brda kad smo Musaa pozvali, ali Mi smo te poslali kao milost Gospodara tvoga da opominje{ ljude kojima prije tebe nije do{ao niko ko bi ih opomenuo, da bi se opametili,

47. i da ne reknu kad ih kazna stigne zbog onoga {to su po~inili: "Gospodaru na{, za{to nam nisi poslao poslanika, pa da dokaze tvoje slijedimo i vjernici budemo?"

48. A kad im dolazi Istina od Nas, oni govore: "Za{to mu nije dato onako isto kao {to je dato Musau?" A zar oni jo{ davno nisu porekli ono {to je Musau dato/ Oni govore: "Dvije ~arolije, jedna drugu podr`ava" Â– i govore: "Mi ni u jednu ne vjerujemo."

49. Reci: "Pa donesite vi od Allaha knjigu koja bolje nego ove dvije na pravi put upu}uje, nju bih slijedio, ako istinu govorite!"

50. Pa ako ti se ne odazovu, onda znaj da se oni povode jedino za strastima svojim. A zar je iko gore zalutao od onoga koji slijedi strast svoju, a ne Allahovu uputu? Allah, doista, ne}e ukazati na pravi put narodu koji sam sebi nepravdu ~ini.

51. A Mi objavljemo sve rije~ po rije~, da bi razmislili.

52. Onima kojima smo dali Knjigu prije KurÂ'ana, vjeruju u nj,

53. a kad im se kazuje, govore: "Mi vjerujemo u nj, on je istina od Gospodara na{eg, mi smo i prije bili muslimani."

54. Oni }e dobiti dvostruku nagradu zato {to trpe i {to lijepim zlo uzvra}aju i {to od onoga {to im dajemo udjeljuju;

55. a kada ~uju besmislicu kakvu, od nje se okrenu i reknu: "Nama na{a djela, a vama va{a djela; mir vama! Mi ne `elimo dru{tvo neukih."

56. Ti, doista, ne mo`e{ uputiti na pravi put onoga koga ti `eli{ da uputi{, - Allah ukazuje na pravi put onome kome On ho}e, i On dobro zna one koji }e pravim putem po}i.

57. Oni govore: "Ako s tobom budemo pravi put slijedili, bi}emo brzo iz rodnog kraja protjerani." Zar im Mi ne pru`amo priliku da borave u svetom i bezbjednom mjestu gdje se, kao Na{ dar, slivaju plodovi svakovrsni; me|utim, ve}ina njih ne zna.

58. A koliko smo Mi sela i gradova uni{tili ~iji su stanovici u `ivotu obijesni bili! Eno domova njihovih, malo ko, poslije njih, navrati u njih, Nama su ostali.

59. A Gospodar tvoj nikada nije naselja uni{tavao dok u njihov glavni grad poslanika ne bi poslao, koji im je dokaze Na{e kazivao. I Mi smo samo onda naselje uni{tavali kad su stanovnici njihovi nasilnici bili.

60. Sve {to vam je darovano samo su naslade i ukrasi u `ivotu na ovom svijetu; a ono {to je u Allaha bolje je i trajno je. Za{to se ne opametite?

61. Kako mo`e biti jednak onaj kome smo lijepu nagradu obe}ali, i koju }e dobiti, i onaj kome smo dali da se nasla|uje u `ivotu na ovom svijetu, a koji }e, poslije, na onom svijetu u vatru uba~en biti?

62. A na Dan kad ih On pozove i upita: "Gdje su oni koje ste Meni ravnim smatrali?"

63. re}i }e oni na kojima }e se rije~ obistiniti: "Gospodaru na{, ove {to smo na stranputicu naveli Â– naveli smo zato {to smo i sami na stranputici bili; mi ih se pred Tobom odri~emo, oni se nama nisu klanjali."

64. "Pozovite bo`anstva va{a!Â' Â– re}i }e im se, pa }e ih oni pozivati, ali im se ona ne}e odazvati, i patnju }e do`ivjeti i za`ali}e {to na pravom putu nisu bili.

65. A na Dan kad ih On pozove i upita: "[ta ste poslanicima odgovorili?"

66. toga Dana oni ne}e znati {ta }e odgovoriti, pa ni jedan drugog ne}e ni{ta pitati.

67. A onaj koji se bude pokajao, i koji bude vjerovao, i koji bude dobra djela ~inio, on }e posti}i {ta je `elio.

68. Gospodar tvoj stvara {ta ho}e, i On odabira. Oni nemaju pravo da biraju. Hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onih koje s njim izjedna~uju!

69. Gospodar tvoj zna ono {to srca njihova kriju i ono {to oni iskazuju.

70. On je Allah drugog boga osim Njega nema; Njemu neka je hvala i na ovom i na onom svijetu! Samo On sudi i Njemu }ete se vratiti.

71. Reci: "Ka`ite vi meni Â– ako bi Allah dao da vam no} potraje vje~no, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, svjetlo dao? Zar ne ~ujete?"

72. Reci: "Ka`ite vi meni Â– ako bi Allah dao da vam dan potraje vje~no, do Sudnjeg dana, koji bog bi vam, osim Allaha, no} dao da u njoj otpo~inete? Zar ne vidite?

73. Iz Milosti Svoje On vam je dao no} i dan; da se u njoj odmarate, a da iz dobara Njegovih privre|ujete i da zahvalni budete."

74. A na Dan kada ih on pozove i upita: "Gdje su oni koje ste Meni ravnim smatrali?"

75. iz svakog naroda dove{}emo svjedoka i re}i: "Dajte svoj dokaz!" i oni }e saznati da je Bog jedino Allah, a ne}e im biti onih koje su izmi{ljali.

76. Karun je iz Musaova naroda bio, pa ih je tla~io, a bili smo mu dali toliko blaga da mu je klju~eve od njega te{ko mogla nositi gomila sna`nih ljudi. "Ne budi obijestan, jer Allah ne voli one koji su obijesni!" Â– govorili su mu ljudi iz naroda njegova Â–

77. i nastoj da time {to ti je Allah dao stekne{ onaj svijet, a ne zaboravi ni svoj udio na ovom svijetu i ~ini drugima dobro, kao {to je Allah tebi dobro u~inio, i ne ~Ini nered po Zemlji, jer Allah ne voli one koji nered ~ine."

78. "Ovo {to imam stekao sam znanjem svojim, tako ja mislim" Â– govorio je on. A zar nije znao da je Allah prije njega uni{tio neke narode koji su bili od njega ja~i i koji su bili vi{e nakupili, - a zlo~inci ne}e o grijesima svojim ni ispitivani biti.

79. I izi|e on pred narod svoj u svom sjaju. "Ah, da je i nama ono {to je dato Karunu!" govorili su oni koji su ~eznuli za `ivotm na ovom svijetu, - "on je, uistinu, presre}an."

80. "Te{ko vama!Â' Â– govorili su u~eni -, "onome koji vjeruje i ~ini dobra djela bolje je Allahova nagrada, a bi}e samo strpljivima pru`ena."

81. I Mi smo i njega i dvorac njegov u zemlju utjerali, i niko ga od Allahove kazne nije mogao odbraniti, a ni sam sebi nije mogao pomo}i.

82. A oni koji su ranije pri`eljkivali da su na njegovu mjestu, stado{e govoriti: "Zar ne vidite da Allah daje obilje onome od robova Svojih kome On ho}e, a i da uskra}uje! Da nam Allah nije milost Svoju ukazao, i nas bi u zemlju utjerao. Zar ne vidite da nezahvalnici nikad ne}e uspjeti?"

83. Taj drugi svijet da}emo onima koji ne `ele da se na Zemlji ohole i da nered ~ine, a oni koji se Allaha boje ~eka sre}an kraj.

84. Onaj ko u~ini dobro djelo dobi}e desetorostruku nagradu za njega, a onaj ko uradi zlo Â– pa, oni koji budu zlo radili bi}e ta~no prema zasluzi ka`njeni.

85. Onaj koji ti objavljuje KurÂ'an sigurno }e te vratiti na onaj svijet. Reci; "Gospodar moj dobro zna ko je na pravom putu i ko je u o~itoj zabludi."

86. Ti nisi o~ekivao da }e ti Knjiga biti objavljena, ali, ona ti je objavljena kao milost Gospodara tvoga; zato nikako ne budi nevjernicima sau~esnik!

87. I neka te oni nikako neodvrate od Allahovih rije~i, kada ti se objave, i pozivaj Gospodaru svome i nikako ne budi od onih koji druge njemu smatraju ravnim!

88. I ne klanjaj se, pored Allaha, drugom bogu! Nema boga osim Njega! Sve }e, osim Njega, propasti! On }e suditi, i Njemu }ete se povratiti!